

Ibrica Jusic

Covjek Bez Kafica

Na svakom trecem kucnom broju
po jedan kafic preko noci
i par kubika modrog dima
vec gusi srce, grize oci
A ja se pitam, sasvim zbunjen
kako da udjem sam s gitarom
znam da je dzuboks tamo stao
i sto bi fliper s mojom parom
Ref. 2x

Jer ja, ja sam covjek bez kafica
jedan od zadnjih takvog soja
ja nemam svoju marku pica
tu licnu kartu srednjeg sloja
I dok me vlasnik mrko gleda
na drugoj strani barikade
naginjem brzo svoju lozu
pod urom koja vrijeme krade
I tad se pitam, sasvim zbunjen
sto mi od starog drustva osta
tek neki znanac koji zuri
na jednu s nogu i zbogom dosta
Ref. 2x

Jer ja, ja sam covjek bez kafica
koji sanja neko proslo doba
a to je novac bez pokrica
na ovoj berzi lakih roba
I tko da mi kaze sto me ceka
nad soljom gorke, tanke kave
tko da mi vrati njene oci
zvijezde u noci i vlati trave
I sad se pitam sasvim zbunjen

sto vrijedi sjesti i dobro jesti
i pod platnanom koja lista
poneku lijepu zenu sresti

Ref. 2x

Jer ja, ja sam covjek bez kafica
jedan od zadnjih sto se nadje
dok trazim ruke sto mi masu
ko zadnji putnik s neke ladje